

[Indenrigsministeren]

en drøftelse sted af det principielle spørgsmål om »ægtefælleinhabilitet«.

Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at udtale sig om, hvorvidt disse drøftelser måtte give anledning til, at ministeriet overvejer sin holdning til spørgsmålet. Man skal imidlertid understrege, at man finder, at ministeriets fortolkning er i overensstemmelse med princippet i den generelle retsgrund-sætning om inhabilitet, der ligger bag reglen i § 29, stk. 2. Hvis der måtte være behov for at gennemføre en ændring i retstilstanden, må dette derfor efter ministeriets opfattelse ske ved en ændring af lovgivningen.

Spm. nr. 1090

Til finansministeren (9/8 82) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan stiller tallene sig for hvert af årene 1974–1983 inklusive over statens indtægter, statens udgifter, bortset fra renter og afdrag på statsgælden, renter og afdrag på statsgælden, rentesatsen for nystiftet indenlandsk statsgæld og inflationsprocent?«

Begrundelse

Statsministeren oplyste i folketingets politisk-økonomiske udvalg den 3. august 1982, at det fidusunderskud, som regeringen regner med for 1983, er på 74 mia kr. Hertil skal lægges 2 mia kr. vedrørende ikke-vedtagne erhvervsskattelove og 8 mia kr. i de bevidst for optimistiske udgiftsskøn, som vi har erfaring for præger den nuværende regering. Det herved fremkomne beløb på 84 mia kr. er imidlertid et vilkårligt tal, som regeringen alene når frem til, fordi den sminker sit finanslovsforslag. Det virkelige underskud – det, som regeringens kalder »bruttokasseunderskuddet« – er 50 mia kr. større, altså ca. 134 mia kr. Det er dette beløb, der skal tages som udgangspunkt for, hvor meget der skal finansieres ved udstedelse af nye statsobligationer.

Ser vi frem til 1984, 1985, 1986 osv., må vi efter forløbet af folketingsflertallets hidtidige ødselhed forvente, at alt vil stige med eksplosiv hast. Når der skal sælges så mange statsobligationer, stiger rentesatsen automatisk, og følgen bliver, at alle statens skatteindtægter om nogle år ikke kan dække forpligtelserne i henhold til statsobligationerne.

Da regeringen har glimret med ikke at angive, hvornår dette tidspunkt indtræder, og da de beregninger, regeringen foretager, gang på gang har vist sig ikke at holde stik, må fremskridtspartiet fremlægge selvstændige beregninger på området. Til brug herfor er det bedste fundament udviklingen i de foregående års tal, hvorfor dette udgangspunkt herved ønskes oplyst.

Besvarelse (19/8 82):

Finansministeren (Heinesen):

Statens udgifter og indtægter på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet fremgår af omstående tabel 1. I hvert af årene er udskilt de poster på indtægtsbudgettet, som vedrører renter af statsgæld. Endvidere er afdragene på statsgælden, som opføres på kapitalbudgettet, vist for hvert af årene i tabel 2. Det skal endvidere anføres, at tallene for alle årene frem til og med 1981 er regnskabstal, og at regnskabtallene for 1978 alene vedrører perioden 1. april 1978 – 31. december 1978. Fra 1. januar 1979 blev finansåret sammenfaldende med kalenderåret, og indtil da dækkede finansåret perioden fra 1. april til 31. marts. For 1982 er tallene seneste skøn, og for 1983 fremgår beløbene af finanslovsforslaget for 1983.

Til belysning af rentesatsen for nystiftet indenlandsk statsgæld er i tabel 3 vist dels den effektive rentesats for statsgældsbeviser, dels rentesatsen for statsobligationer med 10 pct. i pålydende rente.

I tabel 3 er endvidere anført pris- og lønstigninger fra år til år for offentligt forbrug og investeringer, således som disse indgår i nationalregnskabsopgørelserne.